

چکیده

ارتباطات در سازمانهای بهداشتی و درمانی با توجه به بحرانی بودن محیط کار، تعداد زیاد شاغلین و واحدها، سنجیدگی فعالیتها، بسیار با اهمیت است.

فقدان ارتباط مناسب می تواند منجر به زیانهای ناخواسته برای انسان و منابع گردد.

متأسفانه، اکثر مدیران به ایجاد شبکه های ارتباطی مناسب و موثر توجهی ندارند.

حیطه این تحقیق «مطالعه تطبیقی سبک های ارتباطی در مدیریت، کاربرد در سازمان

بیمارستانهای دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۳۷۶» بوده است.

مطالعه براساس روش تحلیل توصیفی بوده است. ابزار اندازه گیری جهت این مطالعه سه

پرسشنامه جداگانه برای دو رده از مدیران بوده است. برای مدیران رده بالا، یک پرسشنامه با

۳۰ پرسش عمومی و پرسشهای مربوط به موضوع مورد مطالعه تهیه گردیده است. پرسشنامه

دیگری با ۲۰ سوال برای مدیران میانی تهیه گردید. یک پرسشنامه با ۷ سوال مشترک بین

مدیران رده بالا و میانی بوده است.

این پرسشنامه ها بین ۱۱۷ نفر که شامل ۳۹ مدیر رده بالا و ۷۸ مدیر رده میانی بود در

همه بیمارستانهای آموزشی مورد مطالعه توزیع گشت.

اطلاعات جمع آوری شده درجه بندی و تجزیه و تحلیل گردید.

نمودارهای گرافیکی متفاوت جهت مقایسه و نتایج تهیه گردید.

نتایج حاصله از پژوهش حاکی است که مدیران در هر یک از سطوح رده بالا و رده

میانی دارای سبک های ارتباطی و عملکرد متفاوتی می باشند.